

Om dette Forhold har Beskæftigelsescentralen — næst at henvise til Side 65 ff. i det foran nævnte Memorandum af 23. November 1945, hvor der bl. a. er peget paa Muligheden for at effektivisere de kommunale Beskæftigelsesudvalg — anført, at det ifølge § 2 i Lov Nr. 322 af 24. Juli 1942 om kommunale Beskæftigelsesudvalg paahviler Udvalgene at udvirke Beskæftigelse for arbejdsløse, navnlig hos erhvervsdrivende, hvis Økonomi og Bedriftsforhold indebærer Mulighed for Anvendelse af yderligere Arbejdskraft, samt udarbejde halvaarlige Beskæftigelsesplaner. I Kraft af dette Arbejde faar Udvalgene nøje Kendskab til Beskæftigelsesmulighederne inden for vedkommende Kommune, ligesom Udvalgene maa forudsættes at have Kendskab til Arbejdsgivere og arbejdssøgende i Kommunen. Dette indebærer i sig selv store Muligheder for en effektiv Arbejdsanvisning, men skal Arbejdet udføres tilfredsstillende, vil det kræve en betydelig personlig Indsats af Udvalgets Medlemmer. I denne Forbindelse har Beskæftigelsescentralen peget paa, at der ifølge § 1, Stk. 4, i Loven om kommunale Beskæftigelsesudvalg skal ydes Formanden et Honorar, og naar det findes paakrævet, kan der ligeledes ydes Medlemmerne et Honorar. Honorarerne skal for alle Landkommunernes Vedkommende godkendes af Amtsraadet, for alle andre Kommuners Vedkommende af Arbejds- og Socialministeriet.

Disse Honorarer, hvis Størrelse Ministeriet for Landkommunernes Vedkommende ingen Indflydelse har haft paa, bør fastsættes saaledes, at de udgør en rimelig Betaling for det betydelige Merarbejde, som en forsvarlig Løsning af Beskæftigelsesudvalgenes Opgaver vil medføre. Det bemærkes i denne Forbindelse, at Beskæftigelsescentralen fra Amterne har udbedt sig Oplysning om Størrelsen af de Honorarer, der i Henhold til § 1, Stk. 4, i den nævnte Lov ydes Formændene for, evt. Medlemmer af, Beskæftigelsesudvalgene i Landkommunerne.

Beskæftigelsescentralen har samtidig fremhævet Betydningen af, at der ydes Beskæftigelsesudvalgenes Formænd Telefonhold, ogsaa for at andre Myndigheder samt Arbejdsgivere og arbejdssøgende til enhver Tid kan komme i Forbindelse med dem. En effektiv Bekæmpelse af Arbejdsløsheden og af eventuelle Misbrug af Understøttelsen kan kun ske gennem en rationel Arbejdsanvisning, og i denne Henseende vil den Indsats, der øves gennem de stedlige Organer, specielt Beskæftigelsesudvalgene, være af afgørende Betydning.

Om end mange Beskæftigelsesudvalg har gjort en fortrinlig Indsats, er det Ministeriets Opfattelse, at mange Kommuner ikke udviser et tilstrækkeligt lokalt Initiativ og derfor ikke udnytter de i Loven om de kommunale Beskæftigelsesudvalg givne Muligheder, herunder ogsaa Muligheden for at føre fornøden Kontrol med, at Understøttelse ikke oppebæres i Tilfælde, hvor Arbejde kan anvises.

Søren P. Larsen.

H. Borreschmidt.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.